

Uppt. av *Enn Petrus Pettersen*efter *Gustaf Pettersen*i *Lund*

Anmärkingar: *Uppteckningen är gjord efter gårdskarlen Gustaf Pettersen, född år 1859 i Västbo Torlas, Kronsbergstun, och för närvarande bosatt i Lund, där han och hans hustru Max Adelsbladet Carl Hjalmsberg. Pettersen är en mycket trovärdig person.*

Soul

En natt, år 1891, när jag varit på besök till en gård i Västbo Torlas och var på hemväg, mötte jag en av mig känd hunda, som kom åkande. Då han fick se mig, sade han: Jag har likat illa ut i kväll. Det ens haktijulet går ej runt utan adar fram. Vill du vara snäll och gå hem och hämta en lyfta och en Täng, så skall jag försöka lösa tjulet. Jag gick hem och kom till mig, och var snart tillhanda med det begärda. Sedan försökte man lösa tjulet med Tängen, men han lyckades ej trots inriktade ansträngningar. Då tog jag Tängen, men behövde knappast använda den, ty tjulet lossnade omedelbart och jag kunde med blotta fingrarna skruva upp muttern.

Uppt. av *Ven Albin Rönner*efter *Gustaf Pettersen*i *Lund*

Anmärkning: Uppmärksamma på fjord
 efter föreläsningen Gustaf Pettersen, född
 år 1859 i Västbo Torv, Kungälvslän.
 Pettersen 2 sidan flera år sedan i Lund,
 där man har plats hos Håkelsholms Carl
 Holmberg. Kanad mycket tacksamt.

Sund

Tandvärk

Man fördren tandvärk genom att med
 en spik petta i tanden. Då spiken blivit punkterad med
 blod, sly man in den i ett träd. Med spikens påstand
 i trädet var tandvärken också fast i trädet. Vid Fiske-
 berg i Västbo Torv fanns på 20 år sedan en samman-
 st med 1000-tals förstada spikas i stammen. Håkel-
 hade man på för att bli på från tandvärken.

Uppt. av *Henr Petrus Pettersen*

efter *Gustaf Pettersen*

i *Lund*

Anmärkningaz: Mycket beaktningen i fjord
 efter gärdshanden *Gustaf Pettersen*, född
 år 1854 i Västra Torås i Kungälvslän.
 Han har sedan flera år anställning hos
 skrädderläraren *Carl Holmberg* i Lund.
 Han är mycket tillfredsställd.

Jouel

Tur och otur

För i tiden enig man
 alltid, att katter vara olyckbringande djur medan
 däremot hunder anseas lycksbringande. På exempelvis
 en gärdshandlare kan till en gård, och katter kref
 på hans kof, sade han nästan alltid: "Nu
 blir det inget affärar i dag." Pickade däremot en hön
 på hans kof, sade han: "Nu skola mig för en fins
 affären." (Västra Torås, Kungälvslän.)

Uppt. av *Vener Petrus Pettersson*

efter *Gustaf Pettersson*

i *Lund*

Anmärkingar: *Uppmärksamheten är gjord
efter förordningen Gustaf Pettersson,
född år 1859 i Västtra Torås, Kronobergs
län. Han har sedan flera år varit hos
Antikvarietet i Lund. Han
är personligen mycket tillförlitlig*

Saml

Skrik

Barn, som skrika på natten, befräas nämligen
om en stäng bestående av lin för och krut lagges kring
det rum, där barnet är. I stängens för ej finnas någon öpp-
ning, ty då man hotmedlet ingår mekan.

Skrik betecknar också dörfenon
att en person, som står utanför huset, där modern och
barnet vidläder ~~och~~ skrik i person förelärd, medan
modern för barnet de. Modern lämnar nämligen
skrik och barnet befräddas från skriket.

(Västtra Torås, Kronobergs län)

Uppt. av *Ann Petrus Persson*efter *Gustaf Pettersson*i *Lund*

Anmärkning: *Upptäckningen är gjord
efter färdskallen Gustaf Pettersson,
född år 1859 i Västtra församling, Kramhögss
län. Han är sedan flera år i tjänst hos
Skärbäckens Lantbruk i Lund.
Han är personligen mycket tillgänglig.*

Lund

Antennidlet med märksidorna.

*Den märksidade skullen, när en kalm
skiktades bita i det anpladda skinnets innersida, så
kann man finna från märksidorna.*

Uppt. av *Nils Petrus Persson*efter *Erik Pettersson*i *Lund*

Anmärkingar: Uppmärksamhet på
 Ulfes färdskulen Gustaf Pettersson, Petrus
 Torstensson, Kronobergs län. Han är sedan flera
 år i tjänst hos skräddaren Carl Holm-
 berg i Lund. Han är en färdig tillverknings-
 man.

Saml

En att den skulle trivas skulle man antaga
 värdmännarna på ett slottet där och lägga dem i sinnet.
 Alla pisan, som sedan bodde i den stian trivdes bra. (Petrus
 Torstensson, Kronobergs län)

Uppt. av *Amn. Petrus Petersen*efter *Gustaf Petersen*i *Lund*

Anmärkingar: Uppmärksamhet äfjänd efter
Gustaf Petersen, född 1859 i Valla församling,
Kungälvsköping. Han är sedan flera år fader-
hans hos Högskoleläraren Carl Holmberg i
Lund. Han är en fullt försädd person.

Lund

"Min farfar, som var milegubben (kalare)
i Chatteförsamlingen, var en natt jämte några andra milegubben
agressivt med kolning, i en till Vrankunge by. Många skog. (Kun-
hinge rippa vid sjön i den) Rätt som de arbetade, kom en katt gäende förbi.
Liksom en katt till förbi och i ett ögonblick; ända till 12 katter räknade
de. Efter något minuter gingo de ut igen och med dem kom en katt-
man. Utan de kommit till Kungälvsköping de skog där var ljus och att
Han katterna druckit (medan de 12te spelade förbi) Rätt som kalare
stod och betraktade dansen, hörd de den spelande katten säga: När
vi darsat var vår dans, skänks vi gubben om ströpen. Förfärad
varade kalare därifrån, ty de trodde, att katterna var trobb."

Uppt. av *Anders Petrus Persson*

efter *Justus Pettersen*

i *Lund*

Anmärkingar: *Uppmärksningen är gjord efter
Justus Pettersen, född 1859 i Västbo försam-
ling, Kronobergs län. Han är sedan flera år förs-
kare hos Aktiebolaget Carl Halmberg i
Lund. Han är en fullt tillträdig person.*

Lund

En gammal soldat i Västbo församling vid namn Ekman var äfven till de allra vackraste kor, man kunde se. De var i det allra bästa skick och mjölkade ovanligt mycket. Det berodde derpå att soldaten ställde sig väl med tomten. Varje kväll fick nämligen denne ett fat med mjölkad mjölk, som ställdes i en viss an ladagården. Soldaten var mycket mån om att ingen främmare person kom in i ladagården. Han högs på hexak, kläpptes han aldrig in i ladagården, ty soldaten fruktade för, att tomten skulle oroa.

Två hunder i Västbo församling äro nu sin järd. Råge jorderna vara tillräckligt goda. Förut var de båda hundens ägare en till och en för sig hunder. En natt fick den ene hunden på sin järd de "Gänser", som han ett stund, och som prutade, fläkade och stönade, som om han varit på en tung börd. Det var min själ när de stönade för, att de ej var mer, sade hunden. Men det skulle han aldrig ha sagt, ty från den stunden fick allt hunden smaka, att han blev smakt utfallig, medan den andre hundens måltid äroder

Öpppt. av *Nils Petrus Persson*

efter *Gustaf Pettersson*

i *Lund.*

Anmärkingar: *Nedanstående är upptecknat
öfver guldskärben (Gustaf Pettersson, född 1859
i Västergötland, Kungälvsköping. Han har sedan
flera år varit hos skickshuset Carl Holm-
berg i Lund. Han är mycket förtäring, och
hans uppgifter äro tillförlitliga.
Nedanstående är från Västergötland.*

*Guligjuka heter därigenom, att den person,
som lider av sjukdomen ifråga, tager in tre droppar blod, som
tagits från en person, som haft guligjuka. En broder till Gustaf
Pettersson blev kastad genom att sätta en i tre droppar blod i
dränkt sockerbit. Detta blod fick han av en framkvinnas,
som hade haft guligjuka. Han sken sig i örmilken med en rak-
kniv och lät sedan blodet droppa på sockerbiten.*

Uppt. av *Åke Petrus Petersen*efter *Gustaf Petersen*i *Lund.*

Anmärkingar: *Nedanstående är upptecknat
efter Gustaf Petersen, född 1859 i Västbo.
Torshäls, Kongsbergs församling. Han har sedan flera år
 varit i Lund hos Apot. Carl Holmberg, hos vil-
ken firman han är fästskare. Han är mycket lid-
när, och hans uppgifter är således till-
förlitliga*

Soul

Skoro

"Min bröder led en skoro i sätet. Min
mor betade honom från detta penson att gå natten på ut
i stulbiken ut. De kalla sitt natten. Därefter tog hon några
ande med sin i diärkta grästerna och ingred med
dessa det sjuka stället på min brors kropp. Det dröjde g. länge
förrän han blev frisk."

"Man ty de avverkade kistan från en natt-
mor. Dessa norrester kallas sedan i natten. Sedan ingred det
sjuka stället med detta natten. Alla, som behandlades på detta
sätt blev friska. Detta botemedel slår aldrig fel."

Uppt. av *Anna Alva Petersen*efter *Julius Petersen*i *Lund.*

Anmärkingar: *Redovisande af uppgifterna
med Julius Petersen, född år 1869 i
Vettersbo, Kungälds län. Han var sedan
flera år plats i Lund hos Håkan Petersen
Kalmberg, hos vilken firma han afstodt.
Han är mycket from och har varit
en af de mest tillförlitliga.*

Jonas

Skåner

En ung, intakt kvinna skulle
kasta sitt matter i den sjukes tröskor som om ovetande
den sjuke skulle sedan tya på sig sina tröskor, medan
vinter ännu var varm. När man gjort detta, blev man
snart frisk. På 1870-talet hände man i Vettersbo
skåner på detta sätt.

Uppt. av

Jön Petrus Pers
son.

efter

Gustaf Pettersen

i

Lund

Anmärkingar: Medan Petrus är upptäckt
 efter Gustaf Pettersen, född 1859 i Västmanland,
 Kronsbergstän. Han har sedan flera år varit
 i Lund och arbetar som lärare i skolan, och
 vilken firma han är förordnad. Han är my-
 cket förtrodd, och hans uppgifter är alltså
 tillförlitliga.

Jön

Tjuvmani

Som, som lido av Tjuvmani många
 men upp i Taket med ett ett rep, som lides under armarna.
 Skärpi ankars repet med en halsig knyck, så att harnet
 föll till golvet. Många ha i Västmanland betat sig
 på detta sätt från Tjuvmani.

Uppt. av *Anders Petters Persson*efter *Gustaf Pettersson*i *Lund.*

Anmärkningar:

Gustaf Pettersson är född 1859 i Västra Torshäls församling, Helsingborgs län. Han är sedan flera år i tjänst hos K. Maj. Carl Holmberg, där han är tjänstgörande. Han mycket försämrade. Redan tidigare berättade om skapelsen av från Västra Torshäls. Gustaf Pettersson har tycks ha varit för skapelsen i skickliga former

En kväll på 1870-talet, berättar Gustaf Pettersson, gick jag i sällskap med en soldat vid namn Rapp igenom Gunnarsskögen. Jag skulle följa handskogen genom skogen medan Rapp endast skulle följa mig ett litet stycke för att sedan vända in på en arbetsväg. Just som vi skildes hade Rapp: "Äh, du följ mig!" Jag hade jag fått ena många minuter följa jag blev tillfreds av skapelsen. Jag skulle nämligen på följande några dagar, som stada vid mig berättade ett stycke längre fram. En dag fick jag höra om flera tider och jag på alla vis försökte komma fram till den, lyckades det mig ej. I min närhet ropade jag på Rapp, som ej kommit på så långt. Han kom stann därefter och berättade mig. Jag nådde nu ej på ena utan följde med Rapp till hans stuga, där jag stannade under natten.

En gång skulle en hand med namn Nilsen Jonsson med ett par stolar komma genom skogen. Han hade ej kommit så långt, följde han blev tillfreds av skapelsen. Han kunde runt skogen hela dagen och blev ej på följande några personer komma och berättade honom.

Uppt. av *Hans Petrus Petersen*efter *Gustaf Pettersen*i *Lund*

Anmärkning: *Uppmärksamheten är gjord
efter försäkringen Gustaf Pettersen, född
år 1859 i Västtra Torrey, Krasnabergs län.
Pettersens fader var torpare. För närvarande
bor han på plats hos skickslaget
i Holmby i Lund. Han mycket tro-
värdig.*

Gust

När Gustaf Pettersen föreläste hos fackfalk
och tjänade hos posten Drott i Skattåf, fingo de en kväll
färdiga några andra ungdomar åt kyrkogården till. De fingo
säta och matade om allt möjligt. Rätt som det var såg tre
om sällskapet tre nitklädda flickor, som kom i hand
hemma från kyrkogården och ropade över de ständiga,
som om jag kommer. De tre nitklädda flickorna, som var
vackra, fingo följande sällskapet och fortsatte med näckspån
där de förenades.

När Gustaf P. såg en natt hade varit på
dags i Vankinge och skulle gå över fjärran län — det var
vinteren på vintern — mätte han mätte på denna tre ljus
som efter varandra passerade följande monar. Han trodde, att
det var andra efter tre druckna personer.

Uppt. av *Hans Petrus Petersen*efter *Justaf Petersen*i *Lund*

Anmärkingar: *Uppmärksammade på en
 yngre Justaf Petersen, född år 1859 i Väst-
 ra Torås, Kronobergs län. Petersen är tor-
 kare. Han är nu anställd som färdskall
 hos skräddaren Carl Holmberg i Lund.
 Han är en tillförlitlig människa.*

Soul

Jag kände en gammal bodugårdskarl vid
 vid namn *Andersson*, som i många år tjänat på en herrgård.
 Han hade en hustru i en annan stuga till stycke för bodugården.
 En natt märkte man en röd, som sade: "Andersson, Anders-
 son, tjur är lös." Han klädde då på sig och gick till bodugård-
 den, där man fann, att tjuren blivit lös. Bodugårdskarle-
 n trodde, att det var gärdstomten, som talat till honom.

Uppt. av *Nils Petrus Petersen*

efter *Gustaf Petersen*

i *Lund*

Anmärkingar: Uppmärksamheten på jorden
efter förschaktningen Gustaf Petersen född
år 1859 i Västmanlands län, Kramfors län.
Petersen är för närvarande bosatt i
Lund, där han varit hos skolelev
Carl Holmberg. Han är en mycket främmande man.

J. M.

En lördagskväll, när man var efter slutet
arbetet skulle på hem från Kramfors prästgård i Källö med
tjänst soldater, som också arbetat med hämmingen, blev den ene
av dessa plöteligen kullkastad på ryggen av en segnlig hand.
Därnågen stängdes han sedan ned i en klyppa. Man var också
den andra soldaten måste hjälpa honom upp, ty han kunde
ej sitta sig själv.

En annan gång, när man var efter slutet dyg-
net fick man från hämmingen, när det märktes som i en källa
hemma närlade man med sig på hans återkomst. Då man
kommit hem, sade man: "Hur kan du komma till i mörkret?"
"Ja, det gick bra, sade han. Jag följdes hela tiden av ett ljus.
När jag kommit in i skogen höjdes det lysande omkring mig. Jag
föll mig ända fram till gräset, där skogen slutar."

Uppt. av *Ymer Pettersson*

efter *Gustaf Pettersson*

i *Lund*

Anmärkingar: Uppteckningen är gjord
efter förskrifven *Gustaf Pettersson*, född
år 1859 i Västbo församling, Skövde län,
och för närvarande bosatt i Lund; där
han har plats hos skickshuset Carl Hå-
berg. Pettersson är en särdeles trovärdig man.

Lund

J mitt men hade vi 1872 på vintern skaffat mer 12 pund
nykter mjöl. I må tarpetuga hade vi det ganska knappt med föda,
när för vi vara mycket rädda om mjölet. Vid den tiden graserar
de tjurar i racknen och vi fruktade mycket att få påhållning an
den för mjölets skull. En natt vaknade jag mid att någon
man såg till för: få ut i häket och se efter, om det är tjurarnas
där. Jag såg, att det är någon därefter. Där står jag och ser och
sick ut i häket, men så ingenting om något därefter. När man skulle
få tillhålla till sin säng och gick på en häst, som stod mid
natten, var det en mycket gammal, som ställde honom i knäna
en häst, att man skulle följa mid på hästen. I fallet brukar två
männor på denna. De brukar liksom stå som ett par halvkinnor,
och det smälte i den som att kamskall. När jag låg sig
igen, sade han: "Jag trodde det. Jag skulle aldrig ha ständ dem."

Uppt. av *Knut Petrus Persson*efter *Gustaf Pettersen*i *Lund*

Anmärkning: *Uppteckningen är gjord
afte färdskallan Gustaf Pettersen,
född år 1859 i Västra ~~Bohuslän~~, Kronobergs
län, och för närvarande bosatt i Lund,
där man brukar kalla honom Skutshuset Carl
Holmberg. Pettersen är en särdeles till-
förlitlig person.*

"En gång, när jag var liten, skulle jag gå
och hälsa minns till min far. Det var på knäna. Jag
hade inget annat när jag skade. Tyska skav hade jag på nta
språng knäarna. När jag sprangit ett stycke fick jag se en man
gå framför mig på nägen. Jag tänkte nu springa fäst i denne, när
för jag skade foten. Men när jag var sprang lyckades jag
inte upphäva honom. Användet var emellan blev åter-
digt detsamma. Vid en häst av nägen, där en prästman låg i
sjöarna nighanten, förlorade jag honom ur sikte. Då jag kom fram till
tunnan slog jag framgård tre gånger på den med en nidelja, som jag hade i
handen, och sade: Åh det du, din dj-l, som lurade mig. När jag ut-
tåltht smide töende och kommit tillbaka hem, omtalade jag händelsen för
mina föräldrar. Det var en tanke, sade min far, du skulle gå till Torsåsen det
i dag, ty nu blir du sjuk. Jag blev också sjuk i två dagar."

Uppt. av Sven Petrus Persson

efter Gustaf Pettersen

i Lund

Anmärkning: Mynteckningen är gjord
af den järskaulen Gustaf Pettersen,
född år 1859 i Västtra församling, Kramfors
län. Pettersen är sedan flera år tillbakat
bosatt i Lund, där han har påbörjat en
skriftställargärning i Carlskyrkan. Han är emellertid
tillfälligt.

Mazias

Mazias berättade genom att blanda
av nio olika slags träd kokades i vattnet. Detta vattnet
skulle sedan den sjuka dricka, så blev han frisk.
En gubbe från Skåne. Han låg flera gånger på krammet
i Lund, men han kunde ingen särskild kura ha.
Så såg han en blåk grumma i Skåne. Han menar
han ordinerad att ta i vattnet, kokat på blåk av nio
olika slags träd. Han följde rådet och blev frisk.